

Μάρτης
1985

3

ΒΟΒΟΥΣΙΩΤΙΚΑ ΧΑΜΠΕΡΙΑ

ΜΗΝΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

109

ΟΜΑΔΑ ΔΟΥΛΕΙΑΣ

Αναστασιος Τασιος
Χρονης Δρουγias
Ζησης Δημου
Νασιος Χατζημπινας

ΑΠΟΨΕΙΣ

1935

Από μια συζήτηση στο καφενείο , μεταφέρουμε μια σωστή άποψη που μπορεί να λύση ένα πρόβλημα που αποσχολεί συνέχεια το κοινοτικό συμβούλιο.

Ο τόπος στην Μπατίκα ολισθαίνει συνέχεια.Μάλιστα οι γεροντώτεροι θυμούνται έναν βράχο στη θέση αυτή που σιγά-σιγά έφθασε στο ποτάμι και χάθηκε.

Τον κίνδυνο τον είχε δει και το Δασαρχείο Μετσόβου εδώ και χρόνια είχε μάλιστα ξεκινήσει την κατασκευή κλακοσκεπούς οχετού που την απο-παιράτωση η κοινότητα.

Ας βοηθήσει λοιπόν το Δασαρχείο να γίνουν μερικοί τοίχοι αντιστη-ρίζεως και να δενδροφυτευθεί η το-ποθεσία αυτή. Επίσης πρέπει να δε-

νδροφυτευθεί και η έκταση από το σπίτι του Βαγγέλη του Νόλα μέχρι την αχυρώνα του Τσιαπάρα ,γιατί εκτός από γυμνή ,είναι πρανές και επικίνδυνη να αρχίσει και αυτή να έρχεται τον κατήφορα, και θάνατι δύσκολο μετά να σταματήσουμε την καταστοφή. Για λόγους ομορφιάς καλά θάταν να δενδροφυτευθεί και ο δρόμος από την γέφυρα στην Σπί-ντζουρα μέχρι την πέτρα στην Σάλα.

Το είδος των δένδρων ας είναι οποιοδήποτε εκτός από πευκο, ο θα-νάσης ο Σταγιογιάννης είπε καρδιές γιατί λέει παράγουν ιδώλιο και μείς οι ορεινοί έχουμε ανάγκη από αυτό.

mm . mm . mm

ές τις δικές σας.
δ. Τό μεγάλο πρόβλημα ή δι-
άθεση των προϊόντων σας όχι
μονάχα του δικού σας (συν)
μου αλλά και όπου υπάρχει
παρόμοιος πρέπει να τακτοποι-
ηθεί με δικές σας ενέργειες, α-
πό την Πολιτεία με ένα πολυ-
ετές πρόγραμμα ή περιφερεια-
πρόγραμμα για τη διάθεση της
πεσότητας των προϊόντων, ε-
τσι ώστε ο υλοτέμης να μην

που.

— Πόσοι κάτοικοι μένουν
μόνιμα στο χωριό μπάμπια
Χρόνη;

Τό χειμώνα μένουμε 142.
Από τους οποίους τα 42 είναι
παιδιά νηπιακής και δημοτι-
κής ηλικίας. Τό καλοκαίρι φθά-
νουμε τους 185. Έχουμε δυό
δασκάλους. Ο ένας απασχολεί-
ται με τις μικρές τάξεις του
δημοτικού και ο άλλος με τις

δια μας είναι ακόμη ζωντανά
είς μνήμη όλων των γερόντων
από τους οποίους τα έμαθα και
μαθαίνω ακόμη. Στέργιο Μπάν-
τα, Νάκο Τσιαπάρα, Βασίλειο
Μπρούζο, Γιάννα Γεωργίου,
Απ. Τσαρουχά και άλλους, αλ-
λά και πάρα πολλά από τη γυ-
ναίκα μου Κατερίνα.

Η αιτία είναι ή αγάπη προς
τό χωριό και με την εξέλιξη
της κοινωνίας αυτά τα όμορφα

ναί μέχρι τώρα: Αποστόλος
ΤΤσαρουχάς που έζησε τη Βο-
δούσα 93 χρόνια, Βιργίλιος Βα-
σιώτης, που έζησε και αυτός
93 χρόνια. Έζησε όλη του τη
ζωή στη Βλαχιά. Γκούσταβ Βε-
γκάν. Ξένος περιηγητής που
πέρασε από τό χωριό μας πρό
100 ετών και φωτογράφησε τη
γέφυρα του χωριού μας. Δεν
παύω όμως να έρευνώ σε όλες
τις κατευθύνσεις για να βρω

στεύω ότι ή πολιτεία γρήγορα
θα τό προγραμματίσει - όχι μό-
νο ή εκμετάλλευση των δασών
θα βελτιωθεί πολύ, αλλά θα
είναι και ο δρόμος που θα συν-
δέει 44 χωριά του Ζαγορίου με
τη Βόρεια Ελλάδα. Ο Διη-
γόρος κύριος Ράπτης από τη
Λαϊστα μου είπε πέρυσι:

«Πρός Θεού, κύριε Χρόνη.
Πότε θα βελτιωθεί, αυτός ο
δρόμος για να έρθουμε τό συντο-

βουνά. Τά όποια ζητούσαμε ά-
νέκαθεν από την πολιτεία και
τόρα μάλλον απαιτούμε και ό-
χι ζητούμε. Για τις έσωτερι-
κές ανάγκες του χωριού τό κοι-
νοτικό συμβούλιο κάθε χρόνο
κάτι προγραμματίζει και φτιά-
χνει ανάλογα με τις δυνατότη-
τες του προϋπολογισμού.

Μπάμπια Χρόνη μιλά τελευ-
ταία ερώτηση. «Τι προβλέπεις
• —» Στην 2α Σελίδα

1000000000
2100000000
Ετος 1985
Μήνας Ιούνης
Φύλλο 6

ονα

ιτος

ηθήσει

ερωτήσει κάποιον ά-

ε τις μέρες νεκρώ-
πάντα, κόβεται και τό
μόγελο των συγχωρι-
από τά χείλη των, εϊ
συννεφιασμένοι, τρο-
λυπημένοι, μόνον οι
κυκλοφορούν και κά-
που γανγίζει κανένα
κανένα μούγκρισμα ά-

τε συμβεί κάτι σε κά-
ε ή σε κάποιο παιδί-
ίνεται; Ούτε φώς, ού-
ωγο ούτε δρόμος. Βέ-
μέρες αυτές είναι λί-
να μās δοηθά ό Θε-
ην μās συμβεί τίποτα

ίνει κάτι από τόν Ο-
να μās δοηθεί άσφρ-
α εάν ακόμη δεν γίνε-
επικοινωνούμε άπ' ευ-
Γιάννενα άς έπικοινων-
κάποιο κοντινό χω-

ύγια

τά ώραία μας χωριά.
ατρός. Έπειδή οι νέοι
του χωριού μας άσχο-
μέ ένα επάγγελμα - θα
- που ύπάγεται στα
ταγγέλματα πράγμα που
ότι είναι δύσκολο έ-
α και επικίνδυνο. Η

πρέπει να μās εξασφα-
συντομότερο μόνιμο
πό άγροτικό ιατρείο
βενιτίου, ό όποιος εί-
ραϊτήτος και πρέπει να
α συνέχεια έχει για
δεχόμενο!

φωνο. Στο χωριό μας
εί ένα και μόνο τηλέ-
ό όποιο λόγω καιρικώ-
ον και παλαιάς τηλεφω-
γκατάστασης παθαίνει
όποτε πολλές φορές έ-
ιακοπές και μένουμε ά-
μένοι από τόν ύπόλοιπο
Η άρμόδια ύπηρεσία έ-
οβλέπει 11 τηλέφωνα.
μένουμε!!!

είναι τά καυτά προβλή-
ε περισσότερα άπαραίτη-
α ζήσεις εδώ πάνω στα

Αυτή την ώρα που γράφω αυτά εδώ, έξω πέφτουν μεγάλες πεταλούδες χιονιού, για να μαλακώσουν το χώμα που σκεπάζει τον Τσαρουχά και νάναι ε-λαφρό. Απ' αυτόν έμαθα ιστορικά γεγο-νότα και σκέφτομαι χωρίς βέβαια να είμαι συγγραφέας, δημοσιογράφος, λαο-γράφος, αλλά σαν απλός ερασιτέχνης συλλέκτης να τα συγκεντρώσω σε μια μικρή ιστορία.

Για να προσφέρω όμως κάτι περισσό-τερο στο χωριό, παρακαλώ τους αναγνώ-στες, αν γνωρίζουν κάτι για τη Βοβού-σα να μου το στείλουν γραπτό και να μου το στείλουν με γράμμα ή με οποιο-δήποτε άλλο τρόπο στο χωριό Βοβούσα Χρόνη Δροβυγία, ώστε να προστεθεί κά-τι άγνωστο και να γίνει μια νοικοκυ-ρεμένη δουλειά γύρω από την ιστορία του χωριού μας. Ελπίζω να βρεθούν πολλοί που να θελήσουν να βοηθήσουν.

Μετά από τη νεκρώσιμη ακολουθία από τον παπά μας και τον καλλίφωνο φάλη μας Βασίλη Δήμου, θεώρησα καλό να πω στο φίλο μου Τόλη τα παρακάτω:

Αγαπητέ Αποστόλη

Φεύγεις και παρόντες είμαστε όλοι οι χωριανοί για να σε συνοδέψουμε στη τελευταία κατοικία. Τόσο τα τρα-γουδία όσο και την ιστορία της Βο-βούσας που μοιμάθεες, θάνατι ο κορμός η βάση της αυριανής ιστορίας που θα γίνει και θα μείνει για πάντα και τούτο προς τιμή σου. Τα παιδιά σου Αθηνούλα και Κώστας νάνε περήφανα γιατί σε βοήθησαν και σου προσφέ-ρανε ότι ήτανε καλύτερο τώρα στα γεράματα και άφησες την τελευταία πνοή σου στην αγαλιά τους, πράγμα μεγάλης σημασίας για τη σημερινή επο-χή μας. Νάναι ελαφρό το χώμα, το χώμα που σε σκεπάζει σαν τα φύλλα του πλάτανου, απ' όπου περνούσες με την άσπρη φουστάνελα σου κάθε μέρα.

Πίσω απ' τον Αγιώρη και λίγο πιο ψηλά

αναπαύετε για πάντα πια το σώμα του Τόλη Τσαρουχά.

Μετά από την κηδεία ο γιός του Κώστας πρόσφερε κουλουράκια και κονιάκ σ' όλους που παραβρέθηκαν.

Στη συνέχεια ευχαρίστησε τους χωριανούς για τη συμμετοχή τους στο πόνο του χαμού του πατέρα του, και μας παρακάλεσε όλους να τον συγχωρέσουμε για κάθε παρεξήγηση.

"Ήταν άνθρωπος με παλιές αρχές και χαρακτήρα λίγο αυτάρχη, αγαπού-σε όμως πολύ τη Βοβούσα και πρό-σφερε νομίζω πολλά σε δύσκολες στιγ-μές"

Μ' αυτά τα λόγια έφυγε για πάντα ο φίλος μου Αποστόλης και στο εξής ούτε φως στο παράθυρό του, ούτε κα-πνός στο τζάκι του

ΒΟΒΟΥΣΑ 3-3-1983

ΒΡΑΒΕΙΑ

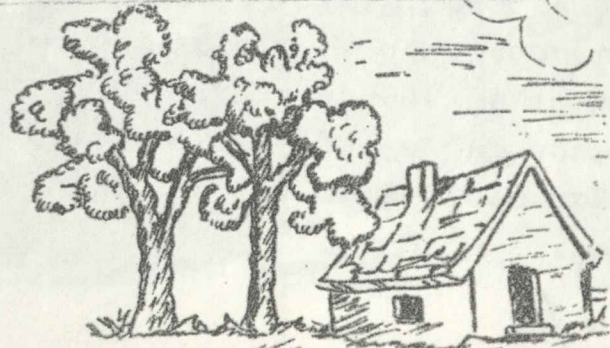
Βραβεύθηκε από το τεχνικό Λύκειο η μαθήτρια Κορύνα Ζήση του Γιώργου Τζίνα του Καμπέραγα η κόρη, έλαβε μάλιστα και χρηματικό ποσό 18.000 δρχ. Ευχαρίστως σας γνωρίζουμε ότι βραβεύτηκε και ο γιός του Πέτρου Μάντζιουπου η μητέρα του είναι Βοβουσιώτισσα.

Ευχόμαστε και στο μέλλον να χα-ρούμε τέτοιους επαίνους στα παιδιά

ΒΟΒΟΥΣΙΩΤΙΚΑ ΧΑΜΠΕΡΓΙΑ

.. Ν Ε Α ..

Στα τέλη του Φλεβάρη ο Κώστας ο Γιαννούλης καθηγητής, αρραβώνιασε με την νηπιαγωγό Σοφία Γαλάνη από την Βασιλική Ιωαννίνων (Γιάννιστα). Επειδή γνωρίζω την αγάπη που τσίχνομε όλοι μας, ας μας επιτρέψει εκτός από τις θερμές μας ευχές να του πούμε και το: Γάμο στην Βοβούσα Κώστα.

«ΒΟΒΟΥΣΑ»

Βοβούσα! όμορφο χωριό, χωριό παραδεισιένιο μέσα στις Πίνδους τις κορφές, είναι κι αυτό κτισμένο κι από τα χρόνια τα παλαιά χιλιотραγουδισμένο και με το χρώμα του Μαγιού παντού είναι στολισμένο

Του Αδού τα νερά μές' το χωριό κυλάνε και στους κατοίκους του χωριού τους γλυκοτραγουδάνε τους λέν' τραγουδία όμορφα, τους λέν' τραγουδία αιθέρια και τους ποτίζουν με κρασί και καθαρό αέρα.

Το γεφύρι του χωριού παντού είναι ξακουσμένο κ' όποιος έρχεται ρωτά τον χρόνο πουν' κτισμένο κανείς δεν ξέρει να τους πεί ποτε ακριβώς εκτίσθη γιατί δεν βρέθηκε γραφή στου γεφυριού τα τείχη.

Της Αγιά Παρασκευής η ζωτική ομορφιά Στον Αϊ Γιώρη του πλατάνου η δροσιά και του Αϊ Θανάση η πρασιά με το τρανό πλατό δείνουν ζωντάνια και κουράγιο στο χωριό.

Μας τόστειλε ο Κώστας ο Κομπούλης είναι τρομερό, και το μόνο που λέμε εμείς είναι ένα μεγάλο ευχαριστώ Ψάστα.

Πιστεύουμε ότι οι αγαπητοί φίλοι αναγνώστες να σε μιμηθούν και να κάνουν κάτι ίδιο ΒΟΒΟΥΣΙΩΤΙΚΑ ΧΑΜΠΕΡΓΙΑ

Με πληγομένη απ' το Χάρο Καρδιά αχιερώνω στο Γιάννη τα χειράκια αυτά

Σήμερα ο ήλιος άρχισε να βγει στο χωριό μας καί έχει ευθεί ο Γιαννάκης φεύγει για παντοινά Απ' τη Διοικητική του αμαλία

I

Γιάννη, Γιαννάκη αγαπητέ Ερβίς δεν θα σε ξεχάσουμε ποτέ, Μαθητίς άριετος στο σχολείο Καμάρι, δείγμα παιδι στο χωριό.

II

Ήρθε απ' τα Χειμωνιά το Σωχάρι Περδική (φανερή η απουσία τους) Άρχισε να λειτουργεί πάλι το ξενοδοχείο.

ΝΕΚΡΟΠΟΤΙΕΣ.

Γιάννης 2. Δήμου 12 χρόνι

28 Μάρτη ημέρα πένθους για το χωριό. Δάκρυα από μικρούς και με-γάλους. Οτι και να γράφη κανείς είναι λίγα, ο Γιαννάκης η μεγάλη αδυναμία μας δεν ξαναχαμογελά σε τούτη τη ζωή. Παιδί του Ζήση Δήμου πούναι συνεργάτης μας και της Μαρίας κόρη του Νίκου Γεωργίου.

Αγγελοῦδι με το Ολύμπιο χαμόγελό σου κάνε παράκληση στην Παναγία να δώση κουράγιο στους γονείς σου για να αντέξουν τον πόνο του ΧΑΜΟΥ ΣΟΥ.

Τον επικήθειο έκανε ο πνευματικός του πατέρας ο Γιάννης ο Παπαζώης και ο μπαρμπαχρόνης ο Δροβυγιάς του χάρησε το ποίημα που δημοσιεύουμε όπως έχει.

Φεύγεις σαν πουλί απ' την κλωσαριά Πρωτού βράχου καλὰ τα γετερά Φεύγεις Γιαννάκη μας αγγελοῦδι Σαν μη ανδιερμένο λουλούδι.

III

Τους γονείς, παππού και Νίκο αδελφό τους πλήγωσες μ' αυτό το κακό, ο θεός να τους δώσει, θάρρος και υπομονή και να τους μιμνήσκει αυτή την πληγή.

IV

Το βουνίσιο χώμα ν' αϊνε ελαφρύ Να μην πονέσεις άλλο στη μαύρη γη Όλο το χωριό, μεγάλοι και μικροί Σου δίνουμε το τελευταίο μας φιλάκι. Βοβούσα 28-3-85 Χρόνης Αρούχας.

Έτος 1983

Μηνάς Ιούνης

Φύλλο 6

ΟΝΑ

ΙΤΟΣ

ηθήσει

ς ρώτησε κάποιον ά-

ς τις μέρες νεκρώ- πάντα, κόβεται και τό μόνελο των συγχωρι- από τα χείλη των, εί συννεφιασμένοι, τρο- λυπημένοι, μόνον - οι κυκλοφορούν και κά- που γαυγίζει κανένα κανένα μούγκρισμα έ-

τε συμβεί κάτι σέ κά- ς ή σέ κάποιο παιδί- γίνεται: Ούτε φως σή- κωνο ούτε δρόμος. Βέ- μέρες αυτές είναι λί- νά μās δοηθά ό θε- ην μās συμβεί τίποτα

ίνει κάτι από τόν Ο- ε να μās δοηθί άσθ- ή εάν άκούη δέν γίνε- επικοινωνήσμε άπ' εφ- Γιάννηνα άς επικοινων- κάποιον κοντινό χω-

ύγια

τά ώραία μας χωριά». ατρός. Έπειδή οι νέοι του χωριού μας άσχο- με ένα έπάγγελμα - θα - πού υπάγεται στα καγγέλματα πράγμα που όστι είναι δύσκολο έ- α και επικίνδυνο. Η πρέπει να μās έξασφα- συντομότερο μόνιμο το άγροτικό ιατρείο βεντίου, ό όποιος ει- ραίτητος και πρέπει να η συνέχεια εκεί για λοχόμενο! φωνο. Στο χωριό μας ςεί ένα και μόνο τηλέ- ό όποιο λόγω καιρικόν ην και παλαιάς τηλεφω- ηγκατάστασης παθαίνει όποτε πολλές φορές έ- ακωπές και μένουμε ά- τένοι από τόν υπόλοιπο Η άριόδδια άπηρεσία έ- οβλέψει Η τηλεφωνα- μένουμε!!! είναι τα καυτά προβλή- περισσότερα άτακία τη ά ζήσεις εδώ πάνω στα

δουά. Τά όποια ζητούσαμε ά- νέκαθεν από την πολιτεία και τώρα μάλλον άπαιτούμε και ό- χι ζητούμε. Για τις έσωτερικ- κές ανάγκες του χωριού τό κοι- νοτικό συμβούλιο κάθε χρόνο κάτι προγραμματίζει και υφά- χνει ανάλογα με τις δυνατότη- τες τό προϋπολογισμού.

Μάαμα Χρόνη μι ά τελευ- ταία έρώτηση. «Τι προβλέπει- • —» Στην 2η Σελίδα

ές τις δικές σας. δ. Τό μεγάλο πρόβλημα ή δι- άθεση των προϊόντων σας όχι μονάχα τού δικού σας (συν) ομού αλλά και όπου υπάγχει παρόμοιος πρέπει να τακτοποι- ηθεί με δικές σας ενέργειες, ά πό την Πολιτεία με ένα πολυ- ετές πρόγραμμα ή περιφερεια- πρόγραμμα για τη διάθεση της περότητας των προϊόντων. ε- ται ώστε ο υλοτέρας να μην

που. — Πόσοι κάτοικοι μένουν μόνιμα στο χωριό μάαμα Χρόνη; Τό χειμώνα μένουμε 142. Άπό τούς όποιους τά 42 είναι παιδιά νηπιακής και δημοτι- κής ήλικίας. Τό καλοκαίρι φθί- νομε τούς 185. Έχουμε δύο δασκάλους. Ο ένας άπασχολεί- ται με τις μικρές τάξεις τού δημοτικού και ό άλλος με τις

δια μας είναι άκόμη ζωντανά εις μνήμη όλων των γερόντων από τούς όποιους τά έμαθα και μαθαίνω άκόμη. Στέργιο Μπάν- τα, Νάκο Τσιπαρά, Βασίλειο Μπουζο, Γιάννα Γεωργίου, Άπ. Τσαρουζά και άλλους, ά- λά και πάρα πολλά από τη γυ- ναίκα μου Κατερίνα.

Η αίτία είναι ή αγάπη πρός τό χωριό και με την εξέλιξη της κοινωνίας αυτά τά όμορφα

να μέχρι τώρα: Άπόστολος ΤΤσαρουζάς που έζησε τη Βο- βούσα 93 χρόνια, Βεργίλιος Βα- σιώτης, που έζησε και αυτός 93 χρόνια. Έζησε όλη του τη ζωή στη Βλαχιά Γκαούταβ Βε- ιγκάν. Έξνος περιηγητής που πέρασε από τό χωριό μας πρό 100 έτών και φωτογράφησε τη γέφυρα τού χωριού μας. Δεν παύο όμως να έρευνώ σέ όλες τις κατευθύνσεις για να δω

στείο ότι ή πολιτεία γρήγορα θα τό προγραμματίσει - όχι μό- νο ή έμμετάληψη των δασών θα δελτιωθεί πολύ, αλλά θα είναι και ό δρόμος που θα συν- δει 44 χωριά τού Ζαγορίου με τη Βόρεια Έλλάδα. Ο Διευ- γόρος κύριος Ράπτης από τη Λάιστα μου είπε πέριαι: «Πρός Θεού, κύριε Χρόνη. Πότε θα δελτιωθεί, αυτός ό δρόμος για ναδούμε τό συντο-

δουά. Τά όποια ζητούσαμε ά- νέκαθεν από την πολιτεία και τώρα μάλλον άπαιτούμε και ό- χι ζητούμε. Για τις έσωτερικ- κές ανάγκες του χωριού τό κοι- νοτικό συμβούλιο κάθε χρόνο κάτι προγραμματίζει και υφά- χνει ανάλογα με τις δυνατότη- τες τό προϋπολογισμού. Μάαμα Χρόνη μι ά τελευ- ταία έρώτηση. «Τι προβλέπει- • —» Στην 2η Σελίδα

Όπως σ'όλη τη χώρα, έτσι και στη Βοβούσα, επί τριημέρου κυμάτιζε σε όλα τα σπίτια η κυανόλευκη σημαία μας. Μετά την θεία λειτουργία στον άγιο Γεώργιο που έγινε από τον Παπαλέξη και τον άριστο φάλτη μας Βασίλη Δήμου έγινε η εκφώνηση του πανηγυρικού από τον δάσκαλό μας Γιάννη Παπαζώη και ακολούθησε κατάθεση στεφάνων στο μνημείων Ηρώων στην πλατεία, από μέρος της κοινότητας ο Πρόεδρος Αλέξανδρος Δροβγιάς, για την Εθνική Αντίσταση ο γραμματέας Αναστάσιος Τάσιος λέγοντας: «Σε σας άγγελοι προστάτες της Λευτεριάς που κάνετε τα κορμιά σας ασπίδα πύρινη και μας δωρήσατε την Λευτεριά καταθέτουμε το στεφάνι τούτο σ'ένδειξη απέραντης ευγνωμοσύνης.»

Και από μέρος του Δημοτικού σχολείου κατέθεσε ο μαθητής της ΣΤ' τάξεως Αντώνης Σταχυογιάννης λέγοντας:

Γι'αυτούς που έπεσαν για την Λευτεριά το Δημοτικό σχολείο, καταθέτει το στεφάνι τούτο σε ένδειξη τιμής.

Μετά από την κατάθεση στεφάνων οι μαθητές, ντυμένοι στις παραδοσιακές στολές, έφωλαν τον Εθνικό Ύμνο. Ακολούθησε με πρωτοβουλία του Δασάλου μας Δημήτρη Παπαγιαννόπουλου, η αναπαράσταση του ιστορικού χορού του Ζαλόγκου, από μαθητριες του σχολείου μας, με επιτυχία.

Στη συνέχεια ο κάτοικος του χωριού συγκεντώθηκαν στην αίθουσα του σχολείου πούταν στολισμένο με ήρωες του 21, και παρακολούθησαν ωραιότατο πρόγραμμα με ποιήματα και σκέτες. Τόσο οι δύο δάσκαλοι όσο και οι 28 μαθητές αποδώσανε πολύ καλά ώστε δίκαια δεχθήκανε τα με μεγάλο ενθουσιασμό χειροκροτήματά μας.

ΧΡΟΝΗΣ ΔΡΟΥΤΙΑΣ

(ΣΤΟ ΦΩΤΟ ΜΑΣ ΓΙΑΝΝΗ ΠΕΤΡΟΥ)

ΠΙΝΔΕΑ

Ευχαριστούμε για το ωραίο σου γράμμα που το περιμέναμε. Είναι γράμμα που προέρχεται από έναν πεπειραμένο άνθρωπο στα δημοσιογραφικά.

Η πένα για δεκάδες χρόνια γέμισε πολλές σελίδες σε διάφορα βιβλία και εφημερίδες τόσο στην πατρίδα μας όσο και στη ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ.

Όχι μόνο τις παρατηρήσεις του δεχθήκαμε, αλλά σε παρακαλούμε να συνεχίσει να μας διωρθώνει και να μας βοηθάς, για να μπορέσουμε σιγά σιγά να κάνουμε την εφημεριδούλα μας πρότυπο.

Πήραμε πολλά γράμματα από συγχωριανούς και φίλους όλους τους ευχαριστούμε. Του Γιάννη το γράμμα κάτσαμε και το προσέξαμε, το σχολιάζουμε γιατί γράφει ότι πρέπει να γράφουμε υλικό από τους νέους μας γιατί έχουμε πολλούς γραμμισμένους που μπορούν να βοηθήσουν. Εμείς βάλαμε το νερό στο αυλάκι περιμένουμε τους νέους μας. Όσο για την συνδρομή για την εφημερίδα, όποιος θέλει να στείλει ότι επιθυμεί χωρίς καμία υποχρέωση.

Τα παιδιά μας συνεχίζουν να γράφουν

Για την μικρή μας Εφημερίδα του μαθητή της Γ' Γυμνασίου Δημητρίου Π. Κούσκου

Έρθαμε από τα Γιάννενα για να κάνουμε Αποκριές στοδομορφο χωριό μας αυτές οι Αποκριές μας θύμησαν Χριστούγεννα, άλλο όμως να τα γράφεις και άλλο να τα ζήσεις, να τα βλέπεις και να τα θαυμάζεις όλα τα όμορφα της φύσεως.

Κάθε βράδυ χιόνιζε και το πρωί ήταν όλα στολισμένα με το πέπλο του Χιονιού. Θαυμάζοντας την φύση, από μέσα μου αναρωτιώμουν για Αποκριές ετοιμαζόμαστε ή για Χριστούγεννα, ώσα και να μας κάνει όμως ο κουτσοφλέβαρος μακάρι και ο Μάρτης πάλι άνοιξη μυρίζει, με το άπλωμα της ημέρας το χιόνι έλιωνε, και μερικά δένδρα φούσκωναν τα μπουμπούκια του για να μας δείξουν ότι η άνοιξη έρχεται. Δώσανε εμφάνιση και μερικά όμορφα πουλάκια που κελαηδούσαν στις ιτιές του Άδου, δείγμα άνοιξης. Υπάρχουν όμως δύο παροιμίες μία για τον Φλεβάρη και μία για τον Μάρτη πούναι σωφές, α) Ο Φλεβάρης και αν Φλεβήσει πάλι άνοιξη μυρίζει. β) Μάρτη γδάρτη παλουκοκαύτη.

καλά είναι λοιπόν να κάνουμε καλό κουμάντο για τους μήνες αυτούς για να μην χάσουμε τίποτα παλούκια από δικές μας ή ξένες φράχτες καίχουμε μαλώματα στο χωριό.

μυ. μυ. μυ. μυ.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Στις 6 του μήνα Μάρτη ο Χρόνης ο Δροβγιάς επικοινωνήσε με τον ΟΤΕ και μάλιστα με το τηλέφωνο 22299. Στο τηλέφωνο αυτό μίλησε με τον αρμόδιο τεχνικό προϊστάμενο, ο οποίος ευχαρίστως τον πληροφόρησε ότι στο πρόγραμμα του ΟΤΕ για το 1985-1986 προβλέπεται να μπουν ένδεκα τηλέφωνα στο χωριό μας μέναιδικο μηχανήματα.

Αυτά αγαπητοί συγχωριανοί λέει ο μπαρπαχρόνης σχετικά με το μεγάλο πρόβλημα που μας καίει όλους μας.

Βέβαια ο μικρός αρσθμός δεν ικανοποιεί τις ανάγκες μας αλλά οπωσδήποτε θα ξαλαφρώσουμε κάπως το ένα τηλέφωνο πούχουμε σήμερα.

Οι ενέργειες βέβαια και γιάλα τηλέφωνα θα συνεχισθούν από την κοινότητα ώσπου να ικανοποιηθούν όλες οι αιτήσεις.

Σημειώτε ότι είχαμε ακούσει για 12 τηλέφωνα μέσα στο 1985 και αναρωτιόμαστε γιατί μας πάνε ένα χρόνο πίσω και μένα 12 τηλέφωνα λιγότερο. Ο Βαγγέλης ο Νόλας είπε ότι ως του χρόνου θα λιγοστέψη λίγο ακόμα ο αριθμός των τηλεφώνων, λέτε να βγεί αληθινός.

μυ. μυ. μυ. μυ.

Ευχαριστούμε τον Νομάρχη απ' τα Τρίκαλα κ. Χρήστο Μαρτίνη και τον Ζαγορίσιο Συγγραφέα κ. Κώστα Λαζαρίδη για τα καλά τους λόγια, επίσης ευχαριστούμε την τοπική μας εφημερίδα Ελευθερία για την προβολή που μας έκανε, μας δώσανε κουράγιο για δουλειά.

Ο Κώστας ο Κομπούλης εκτός από το ποίημα για την Βοβούσα που μας έστειλε και που διαβάσαμε όλοι μας με ευχαρίστηση, έστειλε και χίλιες δραχμές για την ενίσχυση της εφημερίδας μας, εμείς τον ευχαριστούμε διπλά γιατί έδειξε την αγάπη του σαν γαμπρός για το χωριό μας.

Ο Βαγγέλης ο Ζήγρας του Κων/νου μας έστειλε δυο χιλιάδες δραχμές τον ευχαριστούμε και του υποσχόμεθα ότι με το τρίτο φύλλο του Μάρτη θα λάβει και το πρώτο.

Επίσης ευχαριστούμε και όλους τους πιδάξτω για την οικονομική ενίσχυση.

Χρήστο Ζήση, Κων/νο Αποσ. Χατζή και Νικόλαο Γεωργίου.

μυ. μυ. μυ. μυ.

Στο φύλλο του Φλεβάρη γράφτηκε ότι έγινε ο αποκριάτικος χορός του Συλλόγου μας, στο ξενοδοχείο "Ξενία". Επειδή παραβρέθηκα, θέλω κάτι να συμπληρώσω πάνω σ'αυτό.

Κατ'αρχή θαθέλα να πω στη διοίκηση του συλλόγου μας μπράβο, για τη σωστή οργάνωση, ώστε να περάσουμε μια βραδιά ευχέριστη και με τάξη. Εκείνο που δυσχεράστηκε πολλούς, ήταν η έλλειψη του χορευτικού μας συγκροτήματος, και συζητήθηκε από πολλούς.

Επειδή το χορευτικό συγκρότημα είναι ένα από τα κύρια χαρακτηριστικά του αποκριάτικου αυτού χορού, και αφού ο σύλλογος μας έκανε τόσα έξοδα για να φτιάξει στολές, και νέος κόσμος υπάρχει για να δώσει ζωή σε τέτοιες εκδηλώσεις με τη στολή μας, γιατί να μην εμφανιστεί στο χορό το χορευτικό συγκρότημα;

Επειδή αυτό ήταν επιθυμία πολλών χωριανών μας και επειδή εγώ ξέρω τις προσπάθειες που καταβάλλονται για την επιτυχία τέτοιων εκδηλώσεων, παρακαλώ τους παρόντες του συλλόγου μας να το λάβουν αυτό υπ'όψη τους, για να μη δίνουμε αφορμές για τέτοιες συζητήσεις.

Και μεις κάναμε πολλές παραλήψεις, μία είναι ότι δεν αναφέραμε πως ο συγχωριανός μας ανχης Γιώργος Νόλλας το 1984, απέκτησε κόρη. Τόση είναι η αφηρημάδα μας, που να σκεφθείτε, ότι το καλοκαίρι την κάναμε βόλτες στο καροτσάκι της, και όμως δεν την θυμήθηκαν. Είμαστε σίγουροι ότι οι γονείς της ξέρουν την αγάπη μας και θα μας συγχωρέσουν. Ευχόμαστε στη μικρή μακροζωία και υγεία.

Νάσιος Χατζηγιάννης

ΖΗΤΗΤΑΙ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ

Επιδρομέας στα κοτέτσια του χωριού μας ένα βιζόν (τσιτζιλί) μέσα σε μία βοδομάδα έπνιξε δέκα τέσσερες κότες, το κακό είναι ότι δεν τις τρώει αλλά μόνο τις πνίγει, καίτσι αφίνει ίχνη πίσω του. Εγώ λέω κάποιος από μας να το βάλλει αυτεπάγγελτα στην κνή της καραμπίνας του για να σωθούν τα κοτέτσια μας.

ές τις διές σας.
δ. Τό μεγάλο πρόβλημα ή διέση των προϊόντων σας όχι μονάχα τού δικού σας (συν) ομού αλλά και όπου υπάρχει παρόμοιος πρέπει να τακτοποιηθεί με δικές σας ενέργειες, από την Πολιτεία με ένα πολυετές πρόγραμμα ή περιφερειακό πρόγραμμα για τη διάθεση της ποσότητας των προϊόντων, έτσι ώστε ο καταναλωτής να μην

— Πόσοι κάτοικοι μένουν μόνιμα στο χωριό μάχημα Χρόνη;
Τό χειμώνα μένουμε 142. Από τούς οποίους τὰ 42 είναι παιδιά νηπιακής και δημοτικής ηλικίας. Τό καλοκαίρι φθάνουμε τούς 185. Έχουμε δύο δασκάλους. Ο ένας άπασχολείται με τις μικρές τάξεις τού δημοτικού και ο άλλος με τις

δια μας είναι ακόμη ζωντανά εις μνήμη όλων των γερόντων από τούς οποίους τὰ έμαθα και μαθαίνω ακόμη. Στέργιο Μπάντα, Νέκο Τσιαπάρα, Βασίλειο Μαρτούζο, Γιάννα Γεωργίου, Άπ. Τσαρουζά και άλλους, αλλά και πάρα πολλά από τη γυναίκα μου Κατερίνα.
Η αίτια είναι ή αγάπη πρὸς τὸ χωριό και με την εξέλιξη της κοινωνίας αυτά τὰ όμορφα

να μέχρι τώρα: "Απόστολος Τσαρουζάς πὸν έζησε τὴ Βοδοῦσα 93 χρόνια, Βιργίλιος Βασιώτης, πὸν έζησε και αυτός 93 χρόνια. Έζησε όλη του τὴ ζωή στη Βλαχιά. Γκοστάς Βεγκάν. Έξνος περιηγητής πὸν πέρασε από τὸ χωριό μας πρὸ 100 ετών και φωτογράφησε τὴ γέφυρα τὸ χωριό μας. Δέν παύω όμως νὰ έρευνῶ σὲ όλες τις κατευθύνσεις γιὰ νὰ βρῶ

στεῖνο ὅτι ἡ πολιτεία γρήγορα θὰ τὸ προγραμματίσει - όχι μόνο ἡ ἐκμετάλλευση τῶν δασῶν θὰ δελτιωθεῖ πολύ, αλλά θὰ είναι και ὁ δρόμος πὸν θὰ συνδεῖ 44 χωριά τὸν Ζαγορίου με τὴ Βόρεια Ἑλλάδα. Ο Διεργόρος κύριος Ράπτης από τὴ Λάισα μὲ εἶπε πέρσι: "Πρὸς Θεοῦ, κύριε Χρόνη. Πότε θὰ δελτιωθεῖ, αὐτός ὁ δρόμος γιὰ νὰ βῶμε τὸ συντο-

δυνά. Τὰ όποια ζητούμε ἀνέκαθεν από τὴν πολιτεία και τώρα μάλλον ἀπαιτούμε και όχι ζητούμε. Γιὰ τις έσωτερικές ανάγκες τὸ χωριό τὸ κοινοτικό συμβούλιο κάθε χρόνο καὶ προγραμματίζει και φτιάχνει ἀνάλογα με τις δυνατότητες τὸ προϋπολογισμό.
Μάχημα Χρόνη μὲ τελευταία έρώτηση. «Τὶ προβλέπεις
• — Στὴν 2η Σελίδα

ονα

ΙΤΟΣ

ηθήσει

ς ριγίσει κάποιον ά-

ς τις μέρες νεκρό-
πάντα, κόβεται και τὸ
μύγλο τῶν συγχωρι-
ἀπὸ τὰ χεῖλη τῶν. εἰ
συννεφιασμένοι, προ-
λυπημένοι, μόνον - οἱ
καλοφροῦν και κά-
που γανγίλει κανένα
κανένα μούγκρισμα ε-

τε συμβεί κάτι σὲ κά-
ς ἢ σὲ κάποιο παιδί-
ίνεται: Οὔτε φῶς σὺ-
κωνο οὔτε δρόμος. Βέ-
μέρες αὐτὲς είναι λί-
νὰ μὰς δοῦνὰ ὁ Θε-
ν μὰς συμβεῖ τίποτε

ίνει κάτι ἀπὸ τὸν Θε-
ὶ νὰ μὰς δοῦναι ἀσπ-
ἢ εἰν ἀκόμη δὲν γίνε-
ἐπικοινωνοῦμε ἀπ' εἰ-
Γιάννενα ὅς ἐπικοινων-
κάποιο κοντινὸ χω-

ύγια

τὰ ὅρατά μας χωριά». ατρός. Έπειδὴ οἱ νέοι τοῦ χωριοῦ μας ἀσχο- με ἓνα ἐπάγγελμα - θα - πὸν ὑπάγεται στὰ καγγέματα πράγμα πὸν ὅτι είναι δύσκολο ἔ- α και ἐπικίνδυνο. Ἡ πρέπει νὰ μὰς ἐξασφα- συντομότερο μόνιμο τὸ ἀγροτικό ἱατρεῖο δεινίου, ὁ ὁποῖος εἰ- ραίτητος και πρέπει νὰ μ συνεχίσει ἐκεῖ γιὰ δελόμενοι
φωνο. Στὸ χωριό μας εἶ ἓνα και μόνο τηλέ- ὁ ὁποῖο λόγω καιρικῶν ν και παλαιὰς τηλεφω- ἡγκατάστασης παθαίνει ὁπότε πολλὲς φορές ἔ- αωσπὲς και μένουμε ἀ- ἰένου ἀπὸ τὸν ὑπόλοιπο
Ἡ ἀριμῶδια ἡπηρεσία ἔ- ὀβλέπει 11 τηλέφωνα. μένουμε!!!
είναι τὰ καυτὰ προβλή- ἔ περισσότερα ἀπαιτῶν τὴ ἔχουμε ἐδὼ πάνω στὰ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.

Η φωτογραφία μας είναι μισού αιώνα. Δεύτερη μέρα 27-7-1935, πανηγύρι.
(και σήμερα έτσι γίνεται). Στην φωτογραφία τα πρόσωπα φαίνονται καθαρά.

Για την αναγνώριση των προσώπων μας βοήθησε ο Χρήστος Γεωργίου του Κων/νου
τότε ήταν μόλις οκτώ χρονών και σήμερα 57 χρονών. (σώσα ονόματα έχουμε σταυ-
ρό, μας έχουν αφήσει ζωή).

ΠΡΩΤΗ ΣΕΙΡΑ

1) Δέσποινα Απ. Τσαρουχά 2) Μαρία Απ. Ζήση. 3) Σοφία Νικ. Βασιλάκη 4) Ελι-
σάβετ κων/νου Χατζή 5) Χρυσάνθη Νικ. Γεωργίου 6) Βαγγελή Δημ. Κούσκου 7) Σου-
λτάνα Δημ. Καλέσιου 8) Βασιλική Ιωάννη Δήμου 9) Σουλτάνα Γιάννη Γεωργίου 10)
Χρυσάνθη Αν. Σταγιογιάννη 11) Σουλτάνα Κων. Ζήγγα 12) Αγγελική Κ. Τσιαπάρα
13) Δέσποινα Απ. Ζώτου 14) Αγόρω Αντ. Σταγιογιάννη 15) κάποια ξένη 16) Μαρία
Ιωάννου Γεωργίου 17) Σταματία Αθ. Γιαννούλη 18) Αγόρω Γεωρ. Ζέρβα 19) Ευαγγελή

Ζήση Δήμου ΔΕΥΤΕΡΗ ΣΕΙΡΑ 1) Αλεξάνδρα Απ. Τσαρουχά 2) κάποια ξένη 3) Ελλι-
νίκη Χρ. Τέγα με την κόρη της Ελένη στην αγκαλιά την Ε. Ελένη Δήμου
4) κάποια ξένη 5) Μαρία Χρ. Ζήση 6) Χρυσάνθη Ζ. Χατζή 7) Αθηνά Ιωάν. Καζάνα
8) άγνωστη 9) Χάϊδω Ζήση Ζώτου 10) άγνωστη 11) Φανή Γ. Λύτου 12) Βασιλική
Χρ. Μούσιου 13) Κατερίνα Κ. Βασιώτη 14) Αγγελική Δ. Δήμου 15) Αγγελική Ζ.

Ζώτου 16) Φανή Σταγιογιάννη 17) Νίτσα Ν. Βραζιτούλη 18) Ευγενεία Αθ. Γιανού-
λη 19) άγνωστη. Άνδρες Γυναίκες όρθιοι. 1) άγνωστος 2) Γεώργιος Χρ. Τέγας
3) τρείς άγνωστοι 4) Χρήστος Ιωάννη Γεωργίου 5) Γιάννης Αθ. Πέτρου 6) Δη-
μήτριος Καλέσιος 7) Ιωάννης Ζέρβας 8) Δημήτριος Ιωάν. Κούσκος 9) Μαρίτσα Ζ.
Δήμου 10) Στέφανος Βασιώτης 11) άγνωστος 12) Αθηνά Ι. Γεωργίου 13) Ιωάννης
Κ. Τσιαπάρας 14) Νικόλαος Ζ. Δήμου 15) Λάζαρος Ν. Βασιώτης 16) Βασιλική Αθ.
Καζάνα 17) Τασιούλας Ζ. Ζώτου 18) Σταμούλα Ι. Γέγου 19) Χρόνης Αθ. Δρούγιας

20) Ιωάννης Μιλ. Βραζιτούλης 21) Τάκης Ζ. Δήμου 22) Ιωάννης Αδαμ. Γέγος 23)
Ανδρέας Ράπτης ~~ΣΤΑΥΡΟΣ~~ Καθιστοί 1) Μαρία Μιλ. Βραζιτούλη 2) Μαρία Ι. Γεωργιάν-
νη 3) Αικατερίνη Ν. Βραζιτούλη 4) Στέργιος Γ. Παπαστέργιος 5) Μαρίνα Γ.
Παπαστεργίου 6) Ευανθία Β. Χατζή. 7) Αγγελική Ι. Δρούγια 8) Δέσποινα Απ. Τσια-
πάρα 9) Αγγελική Απ. Τσιαπάρα 10) Απόστολος Η. Τσιαπάρας 11) Νάκος Απ. Τσια-
πάρας 12) Στέργιος Ζ. Δήμου 13) Τραϊάνδος Β. Χατζή 14) Γεώργιος Ζ. Δήμου

Στη μέση οι οργανοπένται

1) Αθανάσιος Τσιόλος Βιολί 2) Θεόδωρος Μπίντας κλαρίνο 3) Μπίντας βιολί
4) Σωτήριος Μπίντας λαβούτο 5) Βασίλειος Μπίντας λαβούτο 6) Ιωάννης Μπίντας
ντέφι. 7) Μαυρογιώργος ντέφι.

Η φωτογραφία είναι βγαλμένη στο προαύλιο του Αγίου Αθανασίου με μέτωπο
προς την εκκλησία, την είχε ο σύλλογός μας στο ημερολόγιο του 1983 και την
βρήκαμε στην συλλογή του Χρόνη Δρούγια.

Η μικρή μας Εφημερίδα

Εύχεται

«ΚΑΛΟ ΠΑΣΧΑ.»